

“मीठे बच्चे – भगवान् आउनु भएको छ सबै भक्तहरूलाई भक्तिको फल मुक्ति-जीवनमुक्तिको ठेगाना दिन, तिमी भक्तबाट अहिले बच्चा बनेका छौ।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरू कुन स्मृतिमा रह्यौ भने दिलमा खुशीको ढोल बाजा बजिरहन्छ?

उत्तरः— सदा स्मृति रहोस्— परम प्रिय बाबा हामीलाई विश्वको मालिक, राजाहरूको राजा बनाउन आउनु भएको छ। हामी अहिले सूर्यवंशी राजा रानी बनिरहेका छौं। बाबाले हामीलाई २१ जन्मको लागि सदा स्वस्थ, सदा सम्पन्न बनाइरहनु भएको छ। हाम्रो सत्ययुगी राज्यमा सबै कुरा फस्टक्लास हुन्छन्। तत्त्व पनि सतोप्रधान हुन्छ। आत्मा र शरीर दुवै फूलसमान सुन्दर हुन्छन्। यसै स्मृतिद्वारा दिलमा खुशीको ढोल बाजा बजिरहने छ।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा परमधाममा रहनेवाला हुनुहुन्छ। उहाँ बाबा स्वयं बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— अब तिमी भक्त होइनौ। अहिले त तिमी भगवानका बच्चा हो। भक्तले भगवानलाई खोजिरहन्छन्। भक्तलाई भगवान् भन्न सकिंदैन। भक्त अनेक छन्, भगवान् एक हुनुहुन्छ। अब भक्त मनुष्य छन् त्यसैले भगवानलाई पनि मनुष्य रूपमा आउनु पर्छ। गायन छ— घरमै भगवान् आउनुहुन्छ। कसका घरमा? मनुष्यका घरमा। भगवानले अवश्य मनुष्य रूप धारण गर्नुपर्छ। निराकार परमपिता परमात्मा एक हुनुहुन्छ, भक्त अनेक छन्। सबै मनुष्य अहिले भक्त हुन्, भगवानलाई याद गर्छन्। सम्झन्छन्— कुनै समय भगवानलाई अवश्य आउनुपर्छ। उहाँ स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ भने त अवश्य पनि एक नै हुनु होला नि। अनेक त हुन सक्नुहुन्न। भगवान् आएर मनुष्य रूपमा भक्तहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। आधा कल्प त मलाई याद गर्छन्। ड्रामा अनुसार अवश्य भक्तिमार्गमा याद गर्नु नै छ। फेरि म भगवान् मनुष्यको रूप धारण गरेर भक्तहरूको पासमा आउँछु। भक्त पनि मनुष्य हुन् भने मलाई मिल्नु पनि मनुष्यहरूसँगै छ। अवश्य मनुष्यको रूप धारण गर्नु पर्छ, कुनै कच्छ-मच्छको होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर बच्चाहरूलाई आफ्नो परिचय दिन्छु। मेरो पार पाउन कसैले सक्दैन, त्यसैले मैले नै आएर आफ्नो परिचय दिन्छु— म अहिले आएको छु। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा मनुष्य तन लिएर आउनुहुन्छ। त्यो पनि म कुन भक्तको तनमा प्रवेश गर्छु भनेर बताउनुहुन्छ। यी (ब्रह्मा) हुन् सबैभन्दा ठूला भक्त। भक्त एकमात्र त छैनन्। जति पनि पुराना भक्त छन् उनीहरूको हिसाब बताउनुहुन्छ। उनीहरू नै प्राचीन देवी-देवता जो सत्ययुग आदिमा थिए, फेरि उनीहरू नै भक्तिमार्गमा आएपछि भक्ति शुरु गर्छन्। त्यसैले उनीहरू भए सबैभन्दा पुराना भक्त। उनीहरूले नै पूरा भक्ति गरेका छन्। उनीहरू नै आएका छन् भगवान् सँग मिलेर देवी-देवता पद प्राप्त गर्न। फेरि आएर सम्मुख मिल्छन्। तिमीहरूलाई थाहा छ— हामी भक्त थियौं, सारा दुनियाँ भक्त छन्। भगवान् भक्तहरूको रक्षा गर्न आउनु भएको छ किनकि भक्त धेरै दुःखी छन्। सुख-शान्ति कहाँ मिल्छ भन्ने कुरा भक्तहरूलाई थाहा छैन। भगवान् आएर सम्झाउनुहुन्छ— म जब आउँछु तब बच्चाहरूलाई उपहार लिएर आउँछु। बेहदका बाबा अवश्य बेहदको उपहार लिएर आउनुहुन्छ। अहिले तिमी सम्झन्छौ— हामी भक्त होइनौं। भगवानले आएर आफ्नै वारिस बनाउनु भएको छ। भक्त वारिस हुँदैनन्। उसले म बच्चा हुँ, बाबाबाट मैले वर्सा लिनु छ भन्ने सम्झदैन। उनीहरूले त सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। त्यसो भए भगवान् कहाँबाट आउने। अब तिमीलाई वर्सा अवश्य चाहियो, त्यसैले मलाई याद गर्छौं। वर्सा पनि फस्टक्लास चाहिन्छ। सेकेण्ड, थर्ड क्लास

होइन। सबै भक्तले भगवान्लाई याद गर्छन् ताकि गएर उहाँ सँग मिलौं, तर जान्दैनन् कसरी उहाँको पासमा जाने। त्यसैले भगवान्लाई आउनुपर्छ। पढाउनु पनि हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— भगवान् आउनु भएको छ, सबैलाई भक्तिको फल दिन अथवा सबैलाई सुखी बनाउन। भगवान्लाई अहिले नै आउनुपर्छ। उहाँ हुनुहुन्छ अलौकिक रूहानी पण्डा। वास्तवमा मनुष्यहरूको सच्चा-सच्चा तीर्थ हो— मुक्ति-जीवनमुक्ति धाम। स्वर्गमा रहने देवताहरूको जड चित्र यहाँ छन्। तिनै जड चित्र भएका ठाउँमा यात्रा गर्न जान्छन्। त्यो शारीरिक यात्रा हुन्छ। दिलवाला मन्दिरमा वा जगत् अम्बाका पासमा यात्रा गर्न जान्छन्, त्यो हो भक्ति। भगवान् आएर यी यात्राको धक्काबाट छुटाइदिनुहुन्छ। भक्तहरू भगवान् सँग मिल्छन् भने भगवान् भक्तिको दुःखबाट छुटाएर ठेगाना लगाइदिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जति पनि धर्मावलम्बीहरू छन्, सबै मनुष्य मात्रलाई अहिले ठेगाना लगाउन आएको छ। सही ठेगाना हो— मुक्ति-जीवनमुक्तिधाम। सबैलाई आफ्नो धाम वा स्वर्गधाममा लिएर जानुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— बाबा परमधामबाट आउनु भएको छ। आत्माहरू नै चाहन्छन्— हामी भगवान्को पासमा जाऔं। याद कसले गर्छ? आत्माले यी अङ्गहरूद्वारा याद गर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिमीले देही-अभिमानी बन्नु छ। तिम्रो बुद्धिमा ज्ञान टप्किरहन्छ। वास्तवमा ड्रामानुसार बाबा आउनु भएको छ। बच्चाहरूलाई रावणको दुःखबाट छुटाएर आफ्नो साथ लिएर जानुहुन्छ। गाइड बनेर आउनु भएको छ। तिमीलाई रूहानी तीर्थ, जहाँ जानु छ त्यहाँबाट फेरि फर्किएर आउनु छैन। यहाँ त छन् अल्पकालको लागि शारीरिक तीर्थ। यी जड तीर्थहरू बन्द हुन्छन्। फेरि तिमीहरू सबै तीर्थमा जानेछौ। सच्चा तीर्थ— पहिलो हो मुक्तिधाम, दोस्रो हो जीवनमुक्तिधाम। ती सबै तीर्थहरूमा जानको लागि पनि भक्तहरू शारीरिक तीर्थ गरिरहन्छन्। वास्तवमा जिस्मानी तीर्थ जन्म-जन्मान्तर गरेपछि तिनीहरूबाट छुटेर हामी रूहानी तीर्थमा जानेछौं, फेरि यहाँ मृत्युलोकमा आउनु नै छैन। मुक्तिधाममा गएर बस्छौ, आउने-जाने बन्द हुन्छ। फेरि स्वर्गमा गएपछि आउने-जाने भइरहनेछ। स्वर्गवासी बन्छौ। तिमीलाई थाहा छ— बाबा हामीलाई स्वर्गवासी बनाइरहनु भएको छ। हामी स्वर्गमा जान तयारी गर्छौं। दुनियाँमा कसैलाई थाहै छैन, बिल्कुल बुद्धि छन्। शास्त्र आदि पढेर पनि केही फाइदा छैन। अहिलेको तुलनामा यस्तै भनिन्छ। अल्पकालको सुखलाई थोरै नै भनिन्छ। धेरै गुलियो र कम गुलियोमा फरक त हुन्छ नि।

अहिले तिमी सम्झन्छौ— हामी त सूर्यवंशी राजा-रानी बन्दछौं, उनीहरू धेरै धनवान् बनौं भन्ने आशा राख्छन्। सम्पत्ति त अवश्य चाहिन्छ तब त सुख हुन्छ। सम्पत्तिका साथै फेरि स्वास्थ्य पनि चाहिन्छ। स्वास्थ्य र सम्पत्ति छ भने सुख धेरै हुन्छ। यो दुनियाँमा स्वास्थ्य र सम्पत्ति दुवै मिल्न सक्दैन। एक जन्मको लागि एउटै मनुष्य सँग दुवै हुन सक्दैन। त्यहाँ त तिमी सबै २१ जन्मको लागि स्वस्थ र सम्पत्तिवान् बन्नेछौ। त्यहाँ त अनादि आदि हर चीज धेरै सस्तो हुन्छ। पैसाको आवश्यकता नै पर्दैन। पैसाको सट्टा असर्फी दिन्छन्। चीज फस्टक्लास हुन्छ। तत्त्व पनि सतोप्रधान हुन्छन् भने ती तत्त्वहरूबाट माल-सामान पनि धेरै राम्रा बन्नेछन्। खाना आदि कति मजाका हुन्छन्। अब तिम्रा दिलमा ढोल-बाजा बज्नुपर्छ। परम प्रिय बाबा आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ— म तिम्रो परम प्रिय बाबा हुँ। ६३ जन्म तिमीले याद गरेका छौ। अवश्य प्रिय हुनुहुन्छ तब त याद गरिन्छ नि। मनुष्यलाई त केही थाहा छैन। बाबा हामीलाई राजाहरूको पनि राजा, स्वर्गको मालिक, विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। देवी-देवताहरू विश्वको मालिक हुन्। तर पनि

उनीहरूलाई बाल्यकालमा नै झुट्टा कलंक लगाइदिएका छन्। कति झुट्टा कुरा लगाइदिएका छन्। मायाले बिल्कुलै १०० प्रतिशत विवेकहीन बुद्धि बनाइदिन्छ। यो पनि ड्रामाको खेल हो। त्यसैले अब परम प्रिय बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई पूरा याद गन्थौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। पुष्पसमान बन। आत्मा पुष्पसमान भयो भने शरीर पनि यस्तै सुन्दर मिल्नेछ। त्वमेव माताश्च पिता... यो कसको महिमा हो? कुरुर बिराला सबैमा ईश्वर छन् भने के उनीहरूलाई माता पिता भन्ने? मनुष्यको बुद्धि कस्तो बनेको छ! कति आडम्बर गर्छन्। यसलाई भनिन्छ— मायाको पम्प। रावणका राज्यमा मनुष्यलाई कति नशा छ। केही पनि जान्दैनन्। तिम्रीहरूमा पनि जो राम्ररी ज्ञानको धारणा गर्नेहरू छन्, उनीहरूलाई नशा चढ्छ। ज्ञानको धारणा छैन भने त चेहरा मनुष्यको भए पनि व्यवहार बाँदरको जस्तो हुन्छ। तिम्री बच्चाहरूले अब बुझेका छौ— हामी श्रीमतमा चलेर मनुष्य मात्रलाई श्रेष्ठ दैवीगुणधारी बनाउँछौं अर्थात् हामी सृष्टिलाई श्रेष्ठ दैवी राजस्थान बनाउँछौं। जसलाई यो नशा छ, ऊ नै यसरी बोल्नेछ। जहाँ भाषण गरे पनि भन— हामी श्री अर्थात् श्रेष्ठ मतमा चलिरहेका छौं। भगवान् ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ, हामी उहाँको मतमा चलिरहेका छौं। यादव र कौरव दुवै रावणको मतमा छन्। हामी पाण्डव भगवान्को मतमा छौं। विजय पनि हाम्रै हुन्छ। कृष्णले कुनै स्वर्गको स्थापना गर्दैनन्। भगवान् बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ। हामी विश्वलाई श्रेष्ठ बनाउँछौं। अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैन— हामी ईश्वरीय मतमा छौं। भन्दछन्— ईश्वरको प्रेरणा अनुसार गर्छौं। बाबा त भन्नुहुन्छ— म यो तनमा आएर मत दिन्छु। यसमा प्रेरणाको त कुरै छैन। त्यसैले पहिला-पहिला निराकारको महिमा गर्नुपर्छ। उहाँ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप, ज्ञानका सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ। हामी उहाँको मतमा चल्छौं। उहाँ हाम्रा बाबा हुनुहुन्छ। परमधाममा रहनेवाला हुनुहुन्छ। स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ, जसले जान्दछ उसैले महिमा गर्नेछ। सारा सृष्टिलाई पावन बनाउने त एक नै हुनुपर्छ। अनेक त हुँदैनन्। हामी बाहेक अरू सबै रावणको मतमा छन्। हामी श्रीमत अनुसार विश्वलाई फेरि दैवी राजस्थान बनाइरहेका छौं। यी अनेक धर्म सबै रहने छैनन्। हामी जो बी.के. छौं, सबैले यो प्रत्यक्ष अनुभव गरेका छौं। हामी प्रजापिता ब्रह्माका बच्चा हौं। हुन त तपाईं पनि हुनुहुन्छ तर हामी अहिले प्राक्टिकलमा छौं। फेरि भक्तिमार्गमा गाइनेछ— परमपिता परमात्मा ब्रह्माद्वारा मनुष्य सृष्टि रच्नुभयो। उनीहरूले सम्झन्छन्— सायद तुरुन्तै देवता बनेका होलान्। तर होइन, ब्रह्माद्वारा पहिला ब्राह्मण रचेर फेरि वर्णमा लिएर आउनुपर्छ। कहानी सुनाएर वा नाटक आदिबाट कुनै फाइदा छैन। एकदम बाबाको शिक्षा बताउनुपर्छ। बाबाले हामीलाई के भन्नुहुन्छ? हे मीठे बच्चे, हे आत्माहरू....। सारा सभामा भन्नुपर्छ— देवता बन्नको लागि हामी श्रीमतमा चलिरहेका छौं। उहाँले हामीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ। गीताका भगवान् पनि उहाँ निराकार नै हुनुहुन्छ। साकारमा आउनुहुन्छ, प्रजापिता ब्रह्माको मुखबाट यी ब्राह्मण ब्राह्मणीहरू निस्कन्छन्। हामी बी.के. हौं। परमपिता परमात्मा हामीलाई ब्रह्मा मुखद्वारा रच्नु भएको हो। हामी शिवबाबाका नाति हौं। बी.के. हरूको परिचय दिनुपर्छ। तपाईंहरू सबै आत्माहरू पनि शिवका नाति, ब्रह्माका बच्चाहरू हुनुहुन्छ। अहिले फेरि यो नयाँ रचना भइरहेको छ। यसरी सम्झाउनु पर्छ, जसबाट उनले पनि मानून्— हामी वास्तवमा शिवका नाति-नातिना ब्रह्माका बच्चा हौं। हामी उहाँका बनेका छौं, त्यसैले हाम्रो नाम ब्रह्माकुमार, ब्रह्माकुमारी भएको हो। कल्प पहिला यिनीहरू ब्राह्मणबाट देवता, फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बनेका थिए। अहिले ब्राह्मण बनेका छन्। यसरी राम्रो सँग चक्रको रहस्य बुद्धिमा बसाउनुपर्छ। पहिला त बाबाको पूरा

परिचय दिनुपर्छ। बाबाले हामीलाई सुनाउनु भएको छ, हामी फेरि तपाईंलाई सुनाउँछौं। यो ड्रामाको चक्र कसरी फिर्छ, चक्रवर्ती राजा कसरी बन्नुपर्छ, यो ज्ञान हो। यसमा कुनै हतियार आदिको कुरा त छैन। विश्वको इतिहास भूगोललाई त अवश्य पनि मनुष्यले नै बुझ्न सक्छन् नि। मनुष्य सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ, यो अवश्य जान्नुपर्छ। हामी बाबाबाट सुनेर चक्रवर्ती राजा बन्छौं। तपाईंलाई पनि बेहदका बाबाबाट सुख लिनु छ भने पुरुषार्थ गर्नुहोस्। बेहदका बाबा नै स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। उहाँबाट बेहदको सुख मिल्छ भने किन उहाँलाई याद नगर्ने? लौकिक पिताको वर्साबाट त सन्तुष्ट हुँदैनन्। हामी बेहदका बाबाबाट २१ जन्म सुख पाउँछौं। बाँकी त सबै हुन् भक्ति मार्गका सामाग्री। तपाईं भन्नुहुन्छ शास्त्र आदि-अनादि हुन्, तर यी सबै हुँदा-हुँदै पनि अहिले कलियुगको अन्त्य आइसक्यो। दुनियाँ पतित बन्दै गइरहेको छ। केही पनि फाइदा त छैन। अहिले बाबा स्वयं आउनु भएको छ, हामी उहाँका नाति, ब्रह्माका बच्चा ब्राह्मण हौं। वास्तवमा उहाँ त तपाईंका पनि बाबा हुनुहुन्छ। यसरी राम्रो सँग सम्झायौं भने उनीहरू पनि पानी हुन्छन् (पग्लिने छन्)। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता, बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग, रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रूहानी यात्रामा तत्पर रहेर, यादद्वारा आत्मा र शरीर दुवैलाई फूलसमान बनाउनु छ। विकर्म विनाश गर्नु छ।
- २) हामी डाइरेक्ट ईश्वरका मत अनुसार विश्वलाई श्रेष्ठ, मानव मात्रलाई दैवी गुणधारी बनाउने सेवाका निमित्त हौं— यो स्मृतिमा रहनु छ।

वरदानः— स्वमानको साथमा निर्मान सबैलाई मान दिने पुज्यनीय आत्मा भव

जो बच्चा अविनाशी स्वमानमा रहन्छ, ऊ नै पूज्य आत्मा बन्छ। तर जति स्वमान त्यति निर्मान। स्वमानको अभिमान हुँदैन। यस्तो होइन, म त ऊँच बनिसकें, अरू सानो हुन्। उनीहरूप्रति घृणा भाव नहोस्। जस्तोसुकै आत्मा होस्, सबैप्रति दयाको दृष्टि होस्, अभिमानको होइन। यस्तो निर्मान आत्माले हरेकलाई आत्मिक दृष्टिद्वारा, उच्च नजरद्वारा देख्दै मान दिन्छ। अपमान गर्दैन।

स्लोगनः— बापदादाको स्नेहको आशीर्वादमा पालिँदै, उड्दै जाऊ— यही श्रेष्ठ पुरुषार्थ हो।